

שהן ארבע, סוד ההיחוד שמתיחד עללה במנזבה. אבל חטאת ארבעה מפנות, שאינם אלא לשמר ולהקיף אותם גבורים שהם מצד הגבורה, לאוthon מטה כפא קדוש, ולחשלים אותו פגם שעשו בה. וכי שגרם לבני אדם לעשות אותו חטא, בא מצד השער, لكن חטא יחיד שעירה, וחתאת נשיא שעיר, וחטא ביהן משית פר. הפל מצד שמאל.

ולפעמים מקריב יחיד בשפה בנגד הכנסת ישראל וכל שאר המצוות. אלא בעבודה זרה של צבור מקראיים פר לעולה ושביר לחטא, ואותו חטא הוא חסר ביל אל"ף, משום שהוא חסרון גדול, שהרי חטא הוא לשון של חסרון, שפטותם (מלכים א' כא) והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. וכל אחד עוז בת שנתו, מצד השמאלה. ואותו הפר דורון הוא למעלה לצדק, שהפרידו אותו ארון מאותה ברית, ושביר לחטא בנגד הכנסת ישראל שמנעו ממנה ברכות. ועם כל זה, כשייחיד חטא בכל מצות של לא תעשה שיש בהם פרת, צrisk להקריב שעירת עזים לכתלה, אלא פשאין לו שיקריב בשפה.

ובא וראה, הכנסת ישראל היא רביית לויים, וכן צריכה ארבע מפנות, ועולה אותו רית ניחום מאותם כבשים, ואז יש נתה רוח לנכסת ישראל ולא עוזה נקמות, שהרי זה היה בשוגג. (במדבר כח) ובחדש הראשון - שהוא ארבעה על עשר עושים פסח, כדי שייהיה זוכר לנו לעולם אותו פסח שעשה הקדוש ברוך הוא לישראל. שהכה את אותו טלה, והוציא השכינה וישראל ארבעה עם

חטאת ארבע מפנות דלאו איןון אלא לנטרא ולאקפא איןון גבורין דאיןון מסטרא בגבורה לההוא מטה קרסייא קדיישא ולאשלמא ההוא פגימו דעבדו בה. ומאן דגרים לוון לבני נשא למעד ההוא חובה מסטרא דשעיר אה, בגין כה חטא יהוד שעירה וחתאת נשיא שעיר, וחתאת ביהן משית פר, פולחו מסטרא דשמאל.

ילומינו קרייב יחיד בשפה לקביל בנטה בעבודה זרה דציבור מקרביין פר לעולה ושער לחטא וההוא חטא חסר فهو שלא אלף. בגין דאייה גרייעות סגיאה דהא חטא ליישנא דגרייעא הוא דכתיב (פלחים א') והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. וכל חד עז בת שנתו מסטרא דשמאל. וההוא פר דורון לעילא אייה לצדיק דאפרידו ההוא ארון מההוא ברית. ושער לחטא לקביל בנטה ישראל דמנעו מינה ברכאנ. ועם כל דא יחיד כドח בכלחו מזות לא מעשה דאית בהו ברת. שעירת עזים בעי לקרה לכתלה, אלא כד לית ליה דיקרייב בשפה.

ויה חזי בנטה ישראל רביעית היא לוימי ובגין כה ארבע מפנות בעיא, וסליק ההוא ריח ניחח מאינו אמרין. וכדין ניחח לבנטה ישראל ולא עבדת נוקמין דהא בשוגג הוה. (במדבר כ"ח) ובחודש הראשון דאייה ארבעה על עשר עבדין פסח בגין דיהורי דברין לו לעלם ההוא פסח דעבד קדרשא בריך הוא לישראל, דקטל ההוא טלה ואפיק שכינתה וישראל מאטרא מסאבא ותחבר לישראל. שהכה את אותו טלה, והוציא השכינה וישראל ארבעה עם